

Razlaga o "Soncu"

30 oktober 1842

Prevod J.Ž.

Ti, moj edini preljubljeni Gospod in presveti Oče v Jezusu! Jaz, ubogi, vseh najmanj vredni grešnik ter leni in nepazljivi služabnik, Te prosim iz najgloblje globočine svojega srca, da bi mi tudi tokrat blagovolil pomagati iz te zadrege. Glej, kakor je Tebi znano in je bilo od vekomaj znano, se je v nareku o Soncu pokazalo majhno nasprotje v številkah, in sicer pri poslednjem planetu, o katerem je v uvodu najprej rečeno, da ima le tri lune. Ko pa je ta svet posebej obravnavan, je rečeno, da ima deset lun. Kako naj se to razume?

Glej, tu sem, Gospod in Oče, pred Teboj in iz najgloblje globočine svojega srca priznavam, da mene samega tak duh števil nikdar ni spravil v zmoto. Kajti predobro in nadvse zanesljivo vem, da se v Tebi nazadnje vse razreši in izravna v najlepšo harmonijo. Toda tako ni pri nekom drugem, katerega Ti, o Gospod in Oče, prav dobro poznaš. Njegov razum si še ni dovolj otopil svojih šolskih osti z vero, ki bi bila ponižna in vdaná Tebi. In že ena sama izpuščena besedica zadošča, da se njegova vera zamaje in da mene, ubogega služabnika, osumi prevare. Zato Te, o Gospod, zaradi tega moža prosim, da mi podariš razrešitev tega navideznega protislovja v številkah. Ali pa me varno odvedi od tam, kjer sem nenehno v nevarnosti, da bi bil v Tvojem imenu osumljen prevare. To milost pa nakloni komu drugemu; mene pa pusti prebivati edinole v Tvoji ljubezni in usmiljenju. Kajti sam pred zankami sveta nisem varen.

Zato mi pomagaj, bodisi na ta bodisi na oni način. Če sem za to sveto službo Tvoje velike milosti prešibak, me tedaj utrdi v vsem; ali pa postavi na moje mesto koga drugega. Kajti resnično, to breme mi je postalo že zelo težko nositi, saj je zame velik in težak križ. Toda kakor vselej, tako naj se tudi tokrat zgodi Tvoja sveta volja. Amen.

1 Piši torej, sin Adamov, ti, ki še kličeš ogenj z neba, kadar te kdo graja; kajti po starem korenu si zares pravi Jakob.

2 Glej Mene! Kaj vse so ljudje že naredili iz Mene! Kolikokrat so Me imenovali sleparja, hujskača ljudstva, izraelskega lenuha, potepuha, čudaka, norca, čarovnika, da, celo služabnika Beelzebub! In glej, tudi v tem sedanjem času (1*) Mi na zemlji ne gre niti za las bolje. Povsod Me zasmehujejo, se Mi posmehujejo in Me zasramujejo. Ali pa Me povsem zanikajo ter s tem do zadnje črke uničijo tudi Mojo Besedo, z njo pa vso Mojo milost in usmiljenje. Kjer pa Mi še morda služijo zgolj na videz, tam Ti ni treba posebej razlagati, kako je takšna služba v resnici večinoma urejena. Kajti to ti je že v dobršni meri znano !

3 In glej, vendarle ne pošiljam z neba žvepla in ognja! Zato bodi tudi ti blag in ponižen ter bodi vselej poln ljubezni, krotkosti in potrpežljivosti do svojih bratov in sester; tako boš vselej več opravil z njimi kakor z žveplom in ognjem z neba!

4 Če torej spoštovani g. H.-W. tu in tam kaj pripominja in graja, mu zato še ne smemo postati nenaklonjeni. Saj tega ne dela, da bi tebe sumničil, temveč to počne le zaradi

luči. Zato torej, Jakob, še nobenega ognja z neba! Zato tudi še ni potrebno, da bi Mi zaradi tega hotel vrniti službo milosti. Temveč le nadaljuj! Prava luč bo glede vsakega navideznega nasprotja že ob pravem času in na pravem mestu sama prišla na dan. 5 "Kajti če bi bilo ono prvo brez graje, se ne bi iskalo prostora za drugo!" ([Heb 8,7](#)) (2*) – To moraš dobro razumeti in upoštevati, zakaj je Stara zaveza grajana in na njeno mesto stopi Nova zaveza! Glej torej tudi tu! Tri zrna so položena v zemljo in prinesejo desetkratni sad. Zakaj ne trojni? Zakaj morajo tri položena zrna v zemlji prejeti biti "grajana", da, zakaj morajo propasti, da bi novim desetim otrokom omogočila svobodno rast v višino?

6 Pri vas sta tri in deset v neskladju, bržkone zaradi vaše strogosti; pri Meni pa ni tako. Kajti v Mojem kraljestvu je tisoč kakor eden, in eden je enak neskončno mnogim!

7 Zato tudi ti potrpežljivo čakaj in zaupaj Mi, da sem v vsej resnosti nadvse moder. Tako se bo ob svojem času in na pravem mestu že razodelo, zakaj stojijo v prvem "Testamentu" tri lune, v sedanjem, tako rekoč novem, pa deset lun.

8 Da pa ne bi zopet zašel v nepotreben ogenj, ti vnaprej povem, da se bodo v razodetju "Sonce" pojavila še nekatera navidezna nasprotja in da jih bo še nekaj prišlo na dan. Ko pa bo "Sonce" dovršeno, se bodo vsa ta nasprotja razrešila.

9 Zato ne bodi prenašlo vnet in naj se tudi Ans. H.-W. ne plaši. Kajti to, kar prejemaš, je Moja zadeva. In Jaz bom že znal v vsem poskrbeti, da bo tako, kakor mora biti (3*). Ti pa storiš dovolj, če le izpolnjuješ Mojo voljo.

10 Toda naj se vsak s svojim razumom lepo drži daleč od Mojega daru! Sicer je podoben semenu, ki je iz sejalečeve roke padlo med trnje in osat. Kajti v razumu prebiva sleherna skrb in mnogotera zaskrbljenost. Kdor torej Mojo besedo meri s svojim razumom namesto s srcem, ta bo le stežka kdaj žel plodove iz Mojega semena.

11 Premisli na primer: pri Mateju ([Mt 28,1-7](#)) prideta h grobu dve ženi; nastane potres; prikaže se angel, odvali kamen z groba, sede nanj in obema ženama oznani vest o Meni.

12 Pri Marku ([Mr 16,1-7](#)) pridejo tri žene in so v skrbeh zaradi kamna; tedaj ga nevidna sila odstrani, one pa stopijo v grob. Tam najdejo mladeniča, sedečega na desni, oblečenega v belo oblačilo; ta jih potolaži in jim spregovori o Meni.

13 Pri Luku ([Lk 24,1-7](#)) pride več neimenovanih žena, celo z dišavami; kamen najdejo že odvaljen, zato nemudoma stopijo v grob, a sprva ne najdejo nikogar. Čez nekaj časa, ko so stale v zadregi, stopita k njim dva moža v bleščečih oblačilih in jim spregovorita o Meni.

14 Pri Janezu ([Jn 20,1-14](#)) pride le ena žena, namreč Magdalena. Grob najde odprt, a v njem ni nikogar. Zato steče k Petru. Peter in drugi učenci se nemudoma podajo h grobu, a razen skrbno zloženih mrtvaških prtov ne najdejo ničesar. Nato se vrnejo vsak na svoj dom. Šele zatem se objokana Magdalena skloni in pogleda v grob. In glej – ob vzglavju in ob nogah uzre dva angela v belih oblačilih. Ta ji rečeta le: »Žena, zakaj jokaš?« Ko pa jima odgovori, glej – že stojim za njenim hrptom.

15 Kdor sodi zgolj po zunanosti, po golem svetnem zgodovinoписju in po svojem razumu, kaj neki mora najti ob teh štirih tako različnih poročilih, če se jih hoče lotiti z vso ostrostjo in pikolovsko kritičnostjo?

16 Jaz pa ti pravim: Tak človek bo neizogibno našel eno izmed dveh reči – bodisi smrt svojega razuma bodisi smrt svoje vere. Smrt razuma bo našel, če zasluti, da se tu skriva božanska skrivnost, in jo prepusti Moji modrosti in Moji vsemogočnosti. Smrt vere pa bo našel, če poreče: "Če bi bil ta dogodek resnično pristen, potem bi se o njem morali ne le štirje, temveč sto kronistov popolnoma ujemati – po številu, po načinu, po besedah, skratka v vsem. Toda od teh štirih pripovedovalcev vsak govori drugače! Kateri ima prav? Nihče! Zato tudi jaz ne verujem ničesar!"

17 Glej, ne razum ne vera nista dana zato, da bi umrla! Kako pa se more to zgoditi? Jaz ti pravim: edinole po ljubezni, ponižnosti, krotkosti in potrpežljivosti.

18 Ko se te štiri vrline v človeku združijo v eno, tedaj bo v njegovem srcu zasijala Živa Luč v vsej svoji polnosti; in v tej Luči se bodo razrešila vsa navidezna nasprotja.

19 Upoštevajte to, pa boste tudi vi prišli do jasnosti in resnice! Če pa hočete s svojim razumom biti iskalci Mojih zakladov, resnično, pravim vam: Ne boste našli ničesar drugega kakor nesnago.

20 Kajti Moji darovi so namenjeni srcu, ne pa, kakor bi si kdo mislil, najprej razumu! Kdor pa hoče svoje srce prebuditi z razumom, naj bo prepričan, da ga s tem le ubija. Kajti nobena ljubezen ni šibkejša kakor tista, ki izvira iz razuma!

21 Kdor pa hoče doseči življenje, naj ljubi ter veruje krotko in potrpežljivo! In naj od Mene ne terja, kakor bi terjal od slabega oskrbnika, prezgodnjega obračuna! Kajti pravi otroci ljubijo Očeta in se ne prerekajo z Njim!

22 To dobro razumite! Amen.

1* Označeno besedo (označene besede) je dopolnil urednik.

2* Označeno besedo (označene besede) je dopolnil urednik.

3* Označeno besedo (označene besede) je dopolnil urednik.

Jakob Lorber
Nebeški darovi 2

